

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๐๕

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
สังวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการพลเรือน

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗

“มาตรา ๓๐ ทวิ การโอนข้าราชการส่วนจังหวัดสามัญมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนในชั้น อันต้อย และชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยจังหวัดและกระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้น และให้ถือเวลาราชการในขณะที่เป็นข้าราชการส่วนจังหวัดเป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือน และให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๐๘

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรให้มีการโอนข้าราชการส่วนจังหวัดมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนได้ จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน